ANUL XVII. — No. 3437

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60
Administraţia . . 3.26.60
Redacţia . . . 3.26.69

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marţi, 2 Aprilie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 232/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

Debut modest în Cupa Bazinului Dunărean

ROMANIA A. a terminat la egalitate cu JUGOSLAVIA A. 3-3 (2-2)

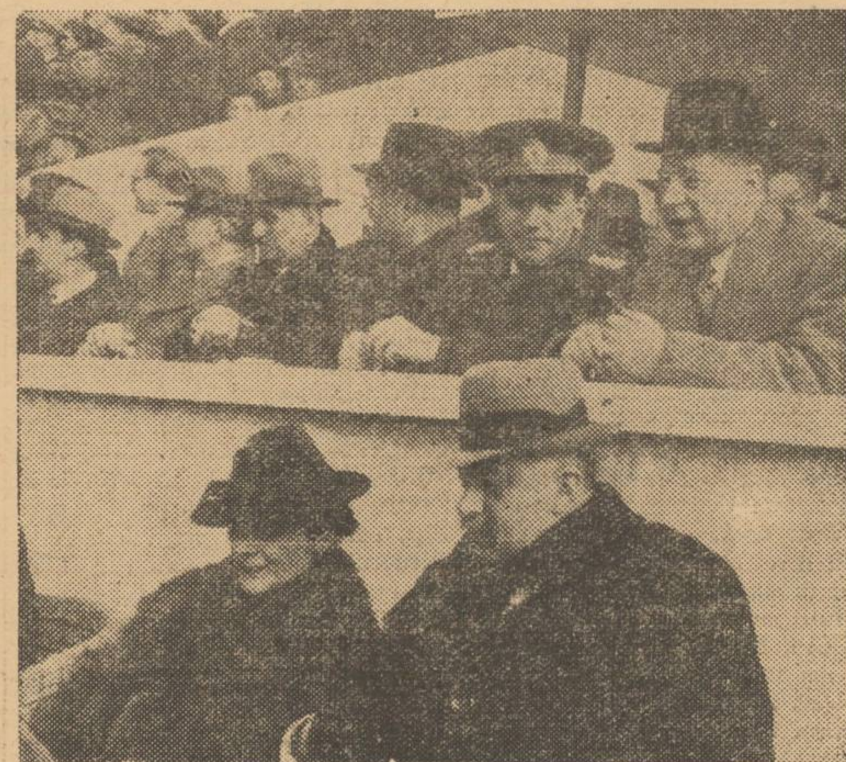
Bindea şi Baratky au jucat excepţional, au fost cei mai buni din echipa noastră şi au marcat cele trei puncte ale României

La Belgrad

Echipa naţională secundă, a cedat la limită „speranţelor" Jugoslaviei, realizând totuşi o performanţă nescontată

La Bucureşti

Juniorii Jugoslaviei au jucat mai bine şi au câştigat pe merit cu 2-0, asupra echipei române

Loja oficială. — In primul plan d. gen. Gabriel Marinescu, preşedintele F. R. F. A.

Echipele Jugoslaviei şi ale României înaintea matchului de eri. — Dela stânga spre dreapta: Lehner, Lovrici, Bojovici, Dubac, Stoilkovici, Valejcarevici, Aţa Petrovici, Nicolici, Draghicevici, Tirnanici, Manola şi Sfera, Justin, Gică Popescu, Feleeau. Baratky, Vintilă, Bogdan, Răşinaru, Lupaş, Mihăilescu şi Bindea.

Matchul din punct de vedere tehnic

Am trăit clipe de intensă emoţiune, eri pe Stadion. Nu au fost emoţii de valoare estetică ci pur şi simplu ne-am integrat în febra depe teren care a plimbat scorul când în favoarea sârbilor când în cumpăna noastră. Şi am trecut prin 1-0 pentru Jugoslavia să ajungem la 1-1, la 2-1, la 3-2 şi în fine la acel 3-3 care ne-a uşurat sufletul. Un 3-3 care ne-a făcut să transpirăm cu tot frigul de eri. Un 3-3 norocos pentru care trebuie să mulţumim lui Baratki şi lui Bindea căci ferească Dumnezeu unde am fi ajuns dacă am fi avut alţi jucători în aceste posturi, mai puţin decişi sau mai puţin experimentaţi. Suntem de acord cu înoirile ce se fac în echipă fiindcă suntem adversari hotărîţi ai tradiţiilor şi al reumatismelor vedetelor. Ne place să vedem vigoare, tinereţe, ne place o echipă care mişcă pe teren, care luptă cu toată furia, care strânge din dinţi şi merge cu abnegaţie până la succesul final. Avem oroare de încetineala bătrânilor şi de tot ce reaminteşte de obiecte ce miroase a naftalină. Inţelegem prin sport vigoare declanşată, tinereţe. Iată de ce am aplaudat cu entuziasm când am aflat că se aliniază echipa românească sută la sută. Ştim că tot ce este românesc luptă ca plăieşii lui Ştefan cel Mare, cu vigoarea care ne-a lăsat-o romanii lui Traian. Nu am înţeles nici un moment denaturarea temperamentului latin şi grefarea lui cu elemente cari nu i se lipsesc. Am avut convingerea că jucătorii naţionali care sunt în această echipă românească vor lupta cu elanul care le-a fost lăudat cu anticipaţie. Am crezut deci că matchul cu Jugoslavia va fi momentul când elanul românesc va dărâma sută la sută tehnica Jugoslaviei şi construiam în gândul nostru claia de argumente care le născocea entuziasmul pentru o victorie a României. N'a fost victorie. A fost un simplu match nul dar ne bucurăm şi pentru el căci la felul cum a jucat echipa naţională a României este un mare succes şi acest rezultat. Nu ne place să scadem cu nimic din meritele unei echipe. Nu privim însă atunci când discutăm un match de football numai printr'o prizmă naţională când matchul are o latură tehnică care necesită un comentariu amplu. Şi subiectul acestei cronici va fi matchul din punctul de vedere al soccerului cu credinţa că observaţiile noastre vor folosi celor care luptă la fel cu această gazetă la propăşirea sportului românesc.

Critica metodei

Au fost probabil mulţi cari au aşteptat ca echipa naţională a României să facă împotriva Jugoslaviei un match mare în care să marcheze multe puncte şi să reediteze marea performanţă a Balcaniadei din 1933. De atunci a curs multă apă pe Dâmboviţă şi s'au petrecut multe fapte în soccerul nostru. Am trăit în aceşti şapte ani metamorfoze care au influenţat în bună măsură footballul românesc. Dacă a progresat sau nu lucrul acesta poate fi văzut lesne de partidele internaţionale căci numai aceste sunt barometrul situaţiei. Am trecut matchurile cu Italia şi Anglia şi am ajuns după un lanţ de rezultate care firesc ne-ar fi adus la maturitate, la noua reformă a metodei în dublu V românesc. Cu această nouă formulă ar fi trebuit să înceapă o nouă eră în footballul românesc şi tot această formulă a fost ventilată înaintea matchului cu Jugoslavia.

A jucat echipa noastră în W românesc?

Nu, n'a jucat fiindcă a înjumătăţit principiul care stă la baza acestei metode. In primul rând, echipa noastră a încercat să stea cu trei înaintaşi în aceiaşi linie, ceiace se aseamănă şi cu metoda pe care o practică englezii. Foarte just au stat deci Bindea şi Gică Popescu, plus Baratki la înălţimea ultimului apărător dar întreaga lor activitate a fost stânjenită de felul cum au jucat interii. Fără să facă un match prost, cei doi interi s'au ocupat, foarte mult de defensivă, concentrând întreaga lor atenţie pe apărare. In mod fatal s'a produs o lipsă de coeziune între individualităţi şi ceiace trebuia realizat ca omogenitate, nu s'a isbuitt. Aţi remarcat de bună seamă că Baratki, având balonul a încercat adeş să trimeată pe locul unde presupunea că sunt cei doi tovarăşi ai săi. Bogdan şi Mihăilescu. Balonul pleca într'adevăr pe locul respectiv dar cei doi amici nu erau la post.

Am auzit că s'au adus acuzaţii lui Baratki că nu se uită unde pasează. Este o eroare. Vă reamintiţi de sigur că admiram la englezi că pasează balonul fără să se uite şi **totuşi un om era la locul unde venea balonul**. In materie de football şi mai ales de înaintare, se presupune că un atac merge după un calcul anticipat. Aceasta este raţiunea tuturor metodelor de joc şi tot pentru aceiaşi raţiune se predică metoda. Deci, atunci când Baratki passa balonul era firesc ca partenerul să fie la locul lui şi să continue faza.

GREŞALA

Aceasta a fost greşala atacului nostru care nu a putut funcţiona aşa cum aşteptau admiratorii celor cinci cedete. Nu putea să funcţioneze fiindcă nu au putut pătrunde metoda sau metoda nu are aplicacinci vedete. Nu putea să funcţiosia că pledăm contra metodei. Nu putem face acest lucru căci tot în Gazeta Sporturilor am discutat mai de mult avantagiile metodei lui Chapman şi îi arătam calitatea.

Este însă o condiţie ca o metodă să aibe pionii care pot întrebuinţa principiile iniţiale. Chapmann când a făcut metoda de care se vorbeşte atât de mult, aceia a interului rătăcitor, avea pe Alec James care se preta de minune inspiraţiei lui Chapmann.

Poate fi valabilă o metodă pentru toate echipele? Iată problema pentru care avem astăzi răspunsul pregătit: NU. Nu căci **Fiecare metodă de joc are nevoie de jucătorii care se acomodează în cadrul ei.** ROMANIA NU A AVUT ERI.

Iată în explicaţia de mai sus de ce nu a putut juca echipa României în metoda preconizată şi iată motivul pentru care înaintarea noastră nu a mers.

TOTUŞI S'A MARCAT...

Se naşte în mod firesc întreba-

(Continuarea în pag. 3-a)

JUGOSLAVIA CONDUCE IN CUPA BAZINULUI DUNAREAN

După drawul de eri, Jugoslavia a luat conducerea, întru cât la juniori sârbii au învins cu 2-0.

Jugoslavia	1	0	1	0	3:3	1
România	1	0	1	0	3:3	1
Ungaria	0	0	0	0	0:0	0

O fază a matchului de juniori România — Jugoslavia. Portarul sârb respinge cu pumnii un atac al înaintării noastre.

3-3...

Un match nul... nimic mai mult, într'o zi când am fi putut câştiga dacă ştiam să folosim toate împrejurările create de adversari şi de elementele cari n'au avut nici o legătură cu una din tabere...

Lumea a plecat dela teren mulţumită... E şi firesc. La un moment dat, văzând cum jugoslavii stăpânesc ostilităţile, iar în rândurile noastre slăbiciuni generale şi individuale minează posibilităţile echipei, lumea era mulţumită, încântată că am scăpat cu faţa curată în faţa unui adversar care a avut majoritatea iniţiativelor şi a condus permanent în evoluţia scorului.

Când vorbim de împrejurările create de adversari ne referim în primul rând la formaţia opusă, formaţie în care totul a însemnat linia de atac, în timp ce apărarea a avut ezitări şi lipsuri, pe care o înaintare completă o manevra uşor.

Rezultatul e bun, deşi nu reprezintă decât un draw. E foarte bun, pentrucă reprezintă ideea c'am scăpat cu faţa curată, într'o zi pregătită cu uşurinţă şi cu o incoherenţă de gândire camuflată sub formule ştiinţifice...

In realizarea acestei isprăvi e cazul să aducem mulţumiri bunului Dumnezeu care l'a adus în echipă pe Baratki şi d-lui Juga care l'a impus pe Bindea... în locul lui Lulu Mihăilescu..

●

Sub raport internaţional, drawul de eri constituie un rezultat onorabil. Jugoslavii — indiferent de formaţia prezentată şi pentru care noi nu avem nici o vină — au o cotă internaţională cât se poate de bună, astfel că 3-3 cu toate detaliile cari sunt circumstanţe atenuante pentru oaspeţi, reprezintă totuşi altceva decât un eşec.

3-3 înseamnă un statu quo în palmaresul româno-jugoslav, în care adversarii noştri sunt activi...

Dealtfel şi oaspeţii noştri sunt mulţumiţi cu acest draw. Inaintarea lor a avut momente de strălucire dar n'a strălucit toată vremea, iar apărarea a fost mediocră dealungul celor 90 minute. Am stat de vorbă cu mai mulţi confraţi jugoslavi şi toţi ne-au împărtăşit satisfacţia pentru rezultatul realizat la Bucureşti, mai ales nu se aşteptau la impetuozitatea lui Bindea, nici la agresivitatea lui Baratki.

●

Norocul oaspeţilor trebue discutat sub toate unghiurile. In ziua când şi-au permis să lase croaţii la Belgrad deoarece mâine joacă împotriva Elveţiei, nu ne-au găsit preocupaţi de a ne asigura toate atout-urile necesare unei victorii.

Inchipuiţi-vă ce soartă ar fi avut adversarii noştri dacă le opuneam o echipă: Pheilinger (U. D. R.); Sfera (Venus), Lengher (F. C. Rapid); Vintilă (FC Rapid), Iuhasz (Venus), Moldoveanu (FC Rapid); Bindea (CAMT), Ploeşteanu (Venus), Baratki (FC Rapid), Reuter (CAMT), Căpuşan (FC Rapid). Aceasta cu un Baratki selecţionat din timp, nu cu un Baratki lăsat să plece Miercuri la Oradea, să vină Joi dela Oradea, iar Duminecă să joace după o săptămână în care n'a făcut nici un antrenament de condiţie.

S'ar fi putut întâmpla ca unii să fie nemulţumiţi de formula de echipă preconizată de noi, dar publicul ar fi plecat încântat dela match dacă ştiam să folosim toate slăbiciunile unui adversar, care eri n'a arătat decât parţial clasa pe care o aşteaptam să ne-o prezinte...

●

Insfârşit încă o observaţie de ordin general. Baratki a ştiut să folosească împrejurările sub raport tactic şi nu s'a lăsat dominat de teoria care nu convine echipei noastre. Din păcate, interii lipsiţi de personalitate n'au îndrăznit să facă acest lucru decât în unele momente. Baratki are nevoie de interi lângă el, de interi colaboratori cari să stea tot timpul în linie cu el. Mihăilescu şi Bogdan n'au făcut acest lucru decât în anumite momente şi în special atunci când s'au marcat goalurile...

Jugoslavii ne-au dominat în prima repriză şi parte din a doua jucând cu cinci înaintaşi într'o linie, atacând cu cinci oameni pe când noi ne sbăteam când prin Baratki când prin Bindea... Fără să ne fie superiori, jugoslavii au lăsat o impresie mai bună din motivele arătate mai sus.

Ştiam că Baratki cu rutina lui va şti să joace după împrejurările depe teren şi va şti să evite transformarea în spectator printr'o poziţie statică.

●

Excelent arbitrajul d-lui Rubint. Un arbitraj în care nu s'a manifestat decât prin hotărîri juste, imparţiale, desbrăcate de pedanteria care dă loc la întreruperi şi enervări. Un arbitru pe care l'am revedea cu plăcere pe terenurile noastre..

X. Y.